



WOJEWODA DOLNOŚLĄSKI
NR PN-N.4131.193.1.2025.MN

Wrocław, 25 czerwca 2025 r.

ROZSTRZYGNIECIE NADZORCZE

Działając na podstawie art. 79 ust. 1 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (Dz. U. z 2024 r. poz. 107),

stwierdzam nieważność

uchwały Nr XIII/88/2025 Rady Powiatu Ząbkowickiego z dnia 4 czerwca 2025 r. w sprawie rozpatrzenia skargi z dnia 14.04.2025 r. na Starostę Ząbkowickiego.

Uzasadnienie

Rada Powiatu Ząbkowickiego na sesji w dniu 4 czerwca 2025 r., działając na podstawie art. 229 pkt 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 1465) oraz art. 16a ust. 1 ustawy o samorządzie powiatowym, podjęła uchwałę Nr XIII/88/2025 w sprawie rozpatrzenia skargi z dnia 14.04.2025 r. na Starostę Ząbkowickiego, zwaną dalej „uchwałą”.

Przedmiotowa uchwała wpłynęła do organu nadzoru w dniu 5 czerwca 2025 r.

W toku badania legalności uchwały organ nadzoru stwierdził jej podjęcie z istotnym naruszeniem art. 229 pkt 4 ustawy - Kodeks postępowania administracyjnego, polegającym na naruszeniu przez Radę Powiatu Ząbkowickiego właściwości organu w zakresie rozpatrzenia skargi.

Mocą przedmiotowej uchwały Rada Powiatu Ząbkowickiego rozpatrzyła i uznała za bezzasadną skargę z dnia 14 kwietnia 2025 r. złożoną w związku z zabránieniem prawa jazdy. W podstawie prawnej uchwały Rada Powiatu Ząbkowickiego przywołała art. 16a ust. 1 ustawy o samorządzie powiatowym, stanowiący o kompetencji rady powiatu do rozpatrywania skarg na działania zarządu powiatu i powiatowych jednostek organizacyjnych, wniosków oraz petycji składanych przez obywateli przez powołaną w tym celu komisję skarg, wniosków i petycji. Rada Powiatu przywołała również art. 229 pkt 4 ustawy - Kodeks postępowania administracyjnego, określający właściwość rady powiatu do rozpatrzenia skargi dotyczącej zadań lub działalności zarządu powiatu oraz starosty, a także kierowników powiatowych służb, inspekcji, straży i innych jednostek organizacyjnych, jeżeli przepisy szczególne nie określają innych organów właściwych do jej rozpatrzenia, z wyjątkiem spraw należących do zadań zleconych z zakresu administracji rządowej.

Jak wynika z treści uzasadnienia uchwały oraz przesłanych w toku postępowania nadzorczego wyjaśnień przedmiot skargi stanowił zarzut zatrzymania Panu Andrzejowi Dyaczyńskiemu prawa jazdy z uwagi na brak przedłożenia orzeczenia lekarskiego stwierdzającego brak przeciwwskazań zdrowotnych do kierowania pojazdami na mocy decyzji Starosty Powiatu Ząbkowickiego z dnia 10 kwietnia 2025 r. (WK.5431.92.2025.AK). Skarżący wnosił przy tym o zwrot prawa jazdy, wydalenie Starosty z pracy oraz przeprosiny. Jak wynika z uzasadnienia do uchwały, Rada Powiatu Ząbkowickiego, po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego oraz po zapoznaniu się z dokumentacją zgromadzoną w sprawie ustaliła, że organ prowadzi postępowanie w sprawie skarżącego terminowo i zgodnie z obowiązującymi przepisami. Na podstawie stanu prawnego oraz faktycznego przedstawionego przez Kierownika Wydziału Komunikacji, jak również po zapoznaniu się z opinią Komisji Skarg, Wniosków i Petycji, Rada Powiatu Ząbkowickiego uznając się - w świetle art. 229 pkt 4 ustawy - Kodeks postępowania administracyjnego - za organ właściwy do rozpatrzenia skargi na Starostę uznała skargę na Starostę Ząbkowickiego za bezzasadną.

W świetle ustalonego stanu faktycznego Rada Powiatu Ząbkowickiego rozpoznała skargę na Starostę Powiatu Ząbkowickiego, przedmiotem której była wadliwość wydanej przez Starostę decyzji z dnia 10 kwietnia 2025 r. (WK.5431.92.2025.AK) w przedmiocie zatrzymania Panu Andrzejowi Dyaczyńskiemu prawa jazdy z uwagi na brak przedłożenia orzeczenia lekarskiego stwierdzającego brak przeciwwskazań zdrowotnych do kierowania pojazdami.

W ocenie organu nadzoru Rada Powiatu Ząbkowickiego nie była organem uprawnionym do rozpatrzenia skargi na Starostę Powiatu Ząbkowickiego dotyczącej wadliwości wydanej przez ten organ decyzji. Rada

Powiatu Ząbkowickiego w pierwszej kolejności zobowiązana była do ustalenia swojej właściwości rzeczowej do rozpatrzenia skargi. Organ administracji publicznej przestrzega z urzędu o swojej właściwości rzeczowej i miejscowej, do czego zobowiązuje art. 19 ustawy - Kodeks postępowania administracyjnego. Jeżeli organ, który otrzymał skargę, nie jest właściwy do jej rozpatrzenia, obowiązany jest niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie siedmiu dni, przekazać ją właściwemu organowi, zawiadamiając równocześnie o tym skarżącego, albo wskazać mu właściwy organ, co wynika z art. 231 § 1 ustawy – Kodeks postępowania administracyjnego. W przedmiotowej sprawie istotne i rozstrzygające znaczenie ma przepis art. 229 pkt 4 ustawy - Kodeks postępowania administracyjnego określający właściwość rady powiatu do rozpatrzenia skargi na starostę, za wyjątkiem spraw należących do zadań zleconych z zakresu administracji rządowej oraz o ile przepisy szczególne nie określają innych organów właściwych do rozpatrywania skarg. Ze wskazanego przepisu wynika *expressis verbis*, że rada powiatu jest organem właściwym do rozpatrzenia skargi na starostę, jeżeli przepisy szczególne nie określają innych organów właściwych do jej rozpatrzenia. Rada powiatu nie zawsze zatem jest właściwa do rozpatrzenia skargi na starostę, o czym rozstrzygają przepisy szczególne. Zwrócić należy w tym miejscu uwagę na przepisy ustawy - Kodeks postępowania administracyjnego dotyczące skarg w sprawie indywidualnej, skargi w toku postępowania administracyjnego i skargi po jego zakończeniu. Ustawodawca postanowił odpowiednio, że skarga w sprawie indywidualnej, która nie była i nie jest przedmiotem postępowania administracyjnego, powoduje wszczęcie postępowania, jeżeli została złożona przez stronę, a jeżeli skarga taka pochodzi od innej osoby, może spowodować wszczęcie postępowania administracyjnego z urzędu, chyba że przepisy wymagają do wszczęcia postępowania żądania strony (art. 233). Z kolei w sprawie, w której toczy się postępowanie administracyjne: 1) skarga złożona przez stronę podlega rozpatrzeniu w toku postępowania, zgodnie z przepisami kodeksu; 2) skarga pochodząca od innych osób stanowi materiał, który organ prowadzący postępowanie powinien rozpatrzyć z urzędu (art. 234). Natomiast skargę w sprawie, w której wydano decyzję ostateczną, uważa się zależnie od jej treści za żądanie wznowienia postępowania, stwierdzenia nieważności decyzji albo jej uchylenia lub zmiany, które może być uwzględnione, z zastrzeżeniem art. 16 § 1 zdanie drugie, o czym stanowi art. 235 § 1. Ustawodawca wprost rozstrzygnął w art. 236 § 1, że w przypadkach określonych w art. 233 i 234 organem właściwym do rozpatrzenia skargi jest organ uprawniony do wszczęcia postępowania lub organ, przed którym toczy się postępowanie, a w przypadkach określonych w art. 235 - organ właściwy do wznowienia postępowania, stwierdzenia nieważności decyzji albo do jej uchylenia lub zmiany.

W świetle powyższego, skoro w sprawie będącej przedmiotem skargi wydana została decyzja administracyjna, to Rada Powiatu Ząbkowickiego nie była właściwa do jej rozpatrzenia i rozstrzygania, czy skarga zasługuje na uwzględnienie. Rada Powiatu Ząbkowickiego zobowiązana była natomiast do wykonania dyspozycji art. 231 § 1 ustawy - Kodeks postępowania administracyjnego z zastosowaniem przepisów szczególnych. Ustawodawca określił bowiem w art. 236 § 1 ustawy – Kodeks postępowania administracyjnego, który jest przepisem szczególnym do art. 229 pkt 4, organy właściwe do rozpatrzenia skargi indywidualnej w sprawie, w której prowadzone było postępowanie administracyjne.

Mając powyższe na uwadze organ nadzoru stwierdził, że Rada Powiatu Ząbkowickiego przekroczyła zakres przyznanych kompetencji rozpatrując mocą kwestionowanej uchwały Nr XIII/88/2025 skargę na Starostę Powiatu Ząbkowickiego dotyczącą wydanej przez ten organ decyzji z dnia 10 kwietnia 2025 r. (WK.5431.92.2025.AK), czym naruszyła w sposób istotny przepis art. 229 pkt 4 ustawy - Kodeks postępowania administracyjnego.

Mając na uwadze powyższe należało orzec jak w sentencji.

Od niniejszego rozstrzygnięcia przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu za pośrednictwem organu nadzoru – Wojewody Dolnośląskiego w terminie 30 dni od dnia jego doręczenia.

Zgodnie z art. 80 ust. 1 ustawy o samorządzie powiatowym stwierdzenie przez organ nadzoru nieważności uchwały organu powiatu wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa w zakresie objętym stwierdzeniem nieważności, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

Wojewoda Dolnośląski

Anna Żabska